

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
președinte – Constantin Gurschi,
judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,
cu participarea:
procurorului – Dumitru Graur,
avocatului – Ion Gagiu,
inculpatului – Groza Constantin,
a examinat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de
nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș împotriva sentinței Judecătoreiei Soroaca din
12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013
în cauza penală privind pe

Groza Constantin Mihail, născut la 17 septembrie 1984,
originar și domiciliat or. Soroaca, str. Viilor, 47.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *24 mai 2013 – 12 iulie 2013 (prima instanță).*
2. *07 august 2013 – 30 octombrie 2013 (instanța de apel).*
3. *28 ianuarie 2014 – 08 aprilie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul care a pledat pentru admiterea recursului.

Avocatul Ion Gagiu și inculpatul Groza Constantin care au solicitat respingerea
recursului procurorului.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoreiei Soroaca din 12 iulie 2013, Groza Constantin a fost
condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 120 ore muncă neremunerată în folosul
comunității.

Conform art. 85, 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Groza Constantin prin sentința
Judecătoreiei sect. Botanica, mun. Chișinău din 13 februarie 2013 a fost dispusă
executarea de sine stătător.

În fapt, prima instanță a reținut, că Groza Constantin la 19 martie 2013 pe la ora
18:00 în apartamentul nr. 47 din str. Viilor, 13 în or. Soroaca, fiind sub influența băuturilor

alcoolice, a lovit-o pe fosta sa soție Elena Nistrean, cu care la acel moment concubina, cu pumnul și capul în regiunea feții, provocându-i dureri fizice și vătămare corporală neînsemnată și suferințe psihice.

În drept, prima instanță a încadrat fapta inculpatului Groza Constantin în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal - violența în familie, adică acțiuni intenționate, manifestate fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a creat suferință fizică și psihică.

2. Ne fiind de acord cu sentința în cauză, acuzatorul de stat Igor Pasat a declarat apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Groza Constantin să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal fiindu-i numită pedeapsa de 6 luni închisoare, iar prin art. 85 Cod penal la pedeapsa stabilită de a adăuga parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2013 stabilind definitiv - 3 ani și 2 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat, că:

- instanța de fond, la stabilirea pedepsei, nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care în ciuda faptului că la 13 februarie 2013 a fost condamnat prin sentința Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău la închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, nu s-a corijiat și a comis din nou o infracțiune, de această dată cu intenție și anume violența în familie, prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ceea ce demonstrează faptul că pedeapsa aplicată fără privarea reală de libertate nu a avut careva efecte asupra inculpatului, ultimul nu a tras concluziile necesare, nu s-a reeducat, și este predispus la comiterea de infracțiuni, respectiv ultimul este periculos pentru societate;

- din dispozitivul sentinței nu este clară pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute Groza Constantin. Instanța aplicând prevederile art. 85 Cod penal nu a specificat care este pedeapsa definitivă, prin urmare nu este clar dacă termenul de probă stabilit de Judecătoria sect. Buiucani, mun. Chișinău a început să curgă din nou, ori după cum instanța s-a condus de prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal, ar urma ca acest termen să decurgă mai departe, fapt care absolut nu corespunde normei legale, deoarece la aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal termenul de executare al pedepsei urmează să înceapă de la data pronunțării sentinței;

- de asemenea, la aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 87 alin.(1) Cod penal, care prevede că la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe unei zile de închisoare corespund două ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013 a fost respins recursul procurorului ca nefondat, cu menținerea sentinței.

Menținând sentința Judecătoriei Soroca, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți a reținut, că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept ce a dus la

respingerea apelului. Pentru a emite sentința instanța de fond a constatat, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal a fost demonstrată prin probele administrate la dosar și acceptate de inculpat, iar instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal. Infracțiunea pentru care Groza Constantin a fost condamnat cu suspendarea executării pedepsei face parte din categoria infracțiunilor ușoare. Luînd în considerație circumstanțele atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, instanța a emis sentință legală și întemeiată.

Instanța a luat în considerație și existența cererii părții vătămate în instanța de apel, prin care a solicitat ca condamnatul să nu fie pedepsit aspru.

4. La data de 23 decembrie 2013 procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Coștaș, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecători motivînd, că pedeapsa aplicată lui Groza Constantin este prea blîndă.

În motivarea recursului procurorul a invocat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei penale și motivele invocate, Colegiul lărgi al Curții Supreme de Justiție a concluzionat respingerea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecînd recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Recurentul a invocat temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În fapt însă, autorul recursului nu indică asupra căror motive invocate în apel nu s-a pronunțat instanța.

Pedeapsa trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiivul părții generale a Codului penal, ținîndu-se cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuiază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

În acest sens, atît instanța de fond, cît și instanța de apel stabilind pedeapsa lui Groza Constantin nu au ținut cont de prevederile sus vizate. Instanțele inferioare corect au reținut: căința sinceră a inculpatului, caracteristica pozitivă de la locul de trai, recunoașterea vinovăției și contribuirea activă la cercetarea circumstanțelor infracțiunii, starea materială, precum și condițiile de viață a familiei acestuia, poziția părții vătămate, lipsa circumstanțelor agravante.

6. Tot o dată, Colegiul penal reține că instanța de fond la stabilirea definitivă a pedepsei incorect a aplicat prevederile art. 85, 87 Cod penal, fapt ce a condus la comiterea unei erori de drept, care fiind indicată în apelul procurorului nu a fost soluționată de instanța de apel.

7. Potrivit prevederilor art. 90 alin. (10) Cod penal în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani – termenul de 15 ani.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) Cod penal, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității;

Conform alin. (2) al art. 87 Cod penal, celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

În așa caz, instanța de fond stabilind lui Groza Constantin în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal pedeapsa de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității urma să determine termenul pedepsei definitive prin cumulare cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 13 februarie 2013, prin care a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 3 ani, în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal și 87 alin. (1) Cod penal.

8. Avînd în vedere faptul, că la examinarea cauzei în ordine de recurs, Colegiul penal a constatat, că pedeapsa stabilită lui Groza Constantin în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității a fost deja executată, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți la moment nu are raționament din punct de vedere juridic a individualizării pedepsei și aplicării prevederilor art. 85 alin. (1) și art. 87 Cod penal.

Din considerentele expuse Colegiul penal conchide, că temeiurile invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării recursului, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară respins ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 12 iulie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013 în cauza penală privind pe **Groza Constantin Mihail**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, semnată la 08 aprilie 2014, pronunțată în ședință publică integral la **06 mai 2013**.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu